

A biztonságosabb közlekedésért

Elnökségi ülés a KBT-nél

Tegnap, kedden délután dr. Karsai Árpádnének, a járási hivatal elnökhelyettesének, a szegedi városi és járási közlekedésbiztonsági tanács társelnökének vezetésével ülést tartott a szegedi KBT elnöksége. Az ülés résztvevői tájékoztatták a verseny- és rendezvényszervező szakbizottság elmúlt kétévi munkájáról, az úttörők, KISZ-esek és felnőtt járművezetők részvételével megtartott KRESZ-versenyek hatásáról, majd meg tárgyalták azt a feladattervet, amelyet a megyei szervezet legutóbbi tanácskozásán megfogalmazott célkitűzések alapoztak meg. A megyei KBT ugyanis júniusban átfogóan értékelte a városi és járási KBT szervező, nevelő és megelőző tevékenységét, s egyebek között megállapította: a társadalmi összefogás szélesítése, a csa-

lád nevelőszerepének növelése, az iskolai-óvodai közlekedési nevelés, s az idős emberek védelme terén a közlekedésbiztonsági hivatás szerűen foglalkozókon kívül a társadalmi szervezeteknek, s így a szegedi KBT-nek is újabb módszereket kell próbára tennie. A szegedi KBT elnökségi tagjai tegnapi ülésükön elhatározták: ki-ki saját munkaterületén népszerűsíti a Volán forgalombiztonsági csoportjának nemrégiben közreadott — és lapunkban is ismertett — felhívását, mely szerint augusztust a közúti baleset-elhárítás hónapjává kellene tenni. S hogy mennyire időszerű a felhívás, bizonyítja július „fekete krónikája”: Csongrád megyében öt halálos kimenetelű közlekedési balesethez hívták a helyszínelő rendőröket.

SZEGEDI ÜNNEPI HETEK

IX. Művelődésméleti Nyári Egyetem. Előadások ma délelőtt 9 órától.

A XXI. Szegedi Nyári Tár-lat a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában.

Tóth Valéria szobrászművész kiállítása a Móra Ferenc Múzeum kupolájában.

Csói Péter iparművész kiállítása a Gulácsy Lajos Teremben.

Farkas Pál szobrai a Bartók Béla Művelődési Központ udvarán.

Herman Lipót emlékkiállítás a Móra Ferenc Múzeumban.

A legszebb nyomdaipari termékek 1979. évi országos versenyének díjnyertes darabjából rendezett könyvkiállítás az MTE SZ Csongrád megyei székházában. (Kigyó u. 4.).

Papp György grafikusművész kiállítása a szentmihályteleki Móricz Zsigmond Művelődési Házban.

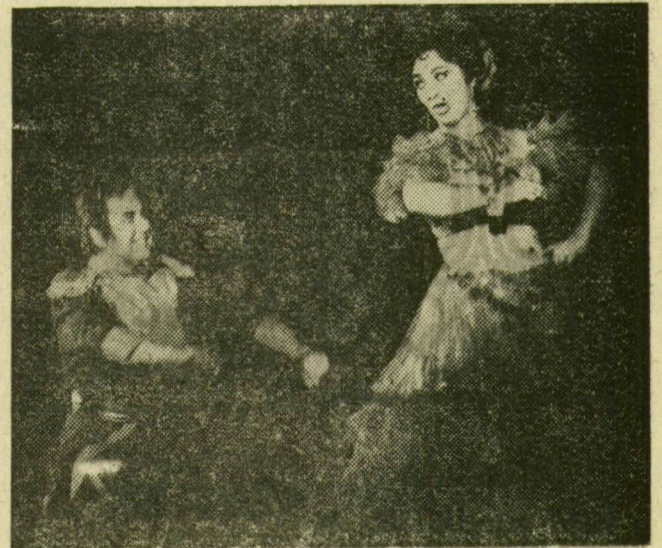
Régi magyar könyv — a Somogyi Könyvtár ritkaságainak bemutatója.

Lele József néprajzi gyűjteménye Tápén (Vártó utca 4.).

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai: Ember és környezete; Csongrád megyei paraszbtörök és -viseltek; Kőolaj és földgáz; Szegedi Galéria; Lucs-képgyűjtemény; Hunok, avarok, magyarok; „Vasvirágok”; Móra-emlékszoba; „Tűzön-vízen keresztül él Szeged”. A Fekete-házban; „Szeged felszabadításától az ország felszabadításáig”.

Készülődés a Carmen-bemutatóra

Bizet operája, a Carmen, 1969-ben szerepelt először a Szegedi Szabadtéri Játékokon. Tizenegy év után tűzik műsorra ismét, természetesen más szereposztásban: a péntek esti premierre Pál Tamás dirigálásával, Szinetár Miklós rendezésében készült a stáb, melynek majd valamennyi résztvevője más, a diszlettervező Varga Mátyást, a jelmeztervező Márk Tivadart és a koreográfus Bar-kóczy Sándort leszámítva.

Nagy László felvétele

Képünkön: a főszereplők, Hossfalvy Róbert (Don Jose) és Mészöly Katalin (Carmen)

Főleg a beat?

Epilógus az ifjúsági napokról

Evről évre megrendezik, nagyjából kétféle visszhanggal. Az egyik a hivatalos, amely értékesnek, tartalmasnak és továbbfejlesztendőnek ítéli az ifjúsági napokat. A másik, a nem hivatalos, mégis „közszájon forgó”, mely befészkel magát a köztudatba, s hatására háromnapos felfordulás, polgárpukkasztó demonstrációvá, rendezetlen külsejű tinnédzserék arénájává lesz az emlékezetben, mint a tizen- és huszonevesek nagy hagyományokra épülő szegedi találkozója. Ez így nyilvánvalóan, kiegészítésre szorul, és a hivatalos értékelések feszes mondatai mögül is érdemes kibájni.

Alaposan meg kell fontolni, mérlegelni, milyen irányban fejlődjön ez a rendezvény-sorozat. Hisz vannak értékes, és figyelmet alig érdemlő részeit, továbbá eljönnek olyan fiatalok is, akik a kultúrát, szórakoztató programok mellett nemcsak barátkozni, ismerkedni akarnak, hanem a városban járva-keve szabadon viselkedésüket alig fogják vissza. Néhan „heccre, hepajra” is szívesen kaphatók. Az idén határozottan úgy tűnt kevesebben utaztak ide az or-

lábra az erőszakos galériaszellelem. A koncerteken például több fiatal lehetett látni, amint a rend őreivel beszélgetett, barátkozott. S alig akadt olyan, aki „önkontrollját veszítve” deliriumban kóborolt a parkokban. Véleményünk szerint egyetlen olyan rendezvény sem volt, amely szervezetszervezéssel ne vehette volna fel a versenyt egy május elsejé majálissal. A különbségek legfeljebb a résztvevők életkori sajátosságából adódhattak.

Sokszor elhangzott, egy időben minden bizonnyal helytálló is volt, a vélemény, az ifjúsági napok gerincét a beat-koncertek alkotják. A zene idén is központi szerepet töltött be a rendezvények sorában. Gondoljunk csak a dzsesszfesztiválra, a Kormorán, a Bojtorján és a country együttes sikeres fellépésére, melyek egyúttal a programok derékhatát is alkották. De ezeket és ezeket vontott az újdonság-számba menő, népi hagyományokra épülő vadsár, ahol korántsem a zene volt az elsődleges, inkább humores produktók és folk-együttesek léptek színpadra. Csak elvétve fordult elő az igazi koncertekre jellemző tergeteges aréna, lázas hangulat. Mellesleg ez — kicsit hiányzott is.

Egy biztos: zene nélkül nehezen képzelhető el az ifjúsági napok. Viszont az együtteseket és az előadókat meg lehet válogatni, számolva azzal, milyen színvonalon játszanak, milyen hatással lehetnek a közönségre. A rendezők, úgy tűnik, minden tőlük telhetőt megtettek. Csak üdvözölhető, hogy az Ifjúsági Ház és a klubok közreműködésében rejlt lehetőségeket is felismerték. Sokszor ülték be a dzsessz-koncertekre, s ha egy-egy neves előadó, rajta kívülálló okok miatt, nem léphetett pódiumra, azért más produktók nyújtottak kárpótlást.

A külsőségekről is felsorolhatnánk jó néhány pozitívumot. Például azt, hogy kevésbé volt szemes a Tiszapart, mint az előző években (a lépcsők közelében nem voltak szeméttárolók). A járókelő alig botlott üres sörösüvegekbe a parkokban, szinte senki sem dülöngélt a hajnalig tartó utcabálon. Egyetlen szeszes ital árusító vendéglő sem volt nyitva a közelben?

A rendezők munkáját mintha a Tisza is elismeréssel nyugtázta volna. Csak a vasárnapi záróműsorokat követően öntötte el az események egyik fontos színhelyét, a rakpart alsó részét...

Domonkos László

Jámbor Ernő

Jubileumi ifjúsági képzőművész tábor

Mártély vonzásában

Tizenötödik alkalommal rendez meg az idén a KISZ KB megbízásából az ifjúsági szövetség Csongrád megyei bizottsága az országos ifjúsági képzőművész táborát a mártélyi holtág gyönyörű természeti környezetében. A betonlábakon álló házak lakói között az ország minden részéből érkező ifjú amatőr képzőművészek mellett ott lesznek azok az immár művészérett fiatalok, akik az elmúlt másfél évtizedben hallgatói voltak a tábornak.

Az augusztus 2—16. között megrendezésre kerülő művésztelep munkájában a fiatalok olyan konkrét feladatokat oldanak meg, melyeknek téma- és motívumvilágát az alföldi tájban találhatják meg. Az Ember és lakóhelye, régi és új; Természeti formák és karakterük; valamint A víz, mint jelenség és konkrét megjelenítése című keretfeladatokon belül ismerkedhetnek a tájjal, a művészet alapelemeivel, a mesterség fogásaival. Az elmúlt tizenöt évben jeles hőmezővásárhelyi festőművészek — Fodor József, Hézsó Ferenc, Holler László és Lelkes István — vezetik a szakirányú tevékenységet.

A jubileumi ifjúsági képzőművész tábor munkáját augusztus 2-án délután Barabás János, az Állami Ifjúsági Bizottság titkára nyitja meg. A szakirányú feladatok mellett a résztvevők képzőművészeti életünk fontos kérdéseiről hallhatnak, többek között dr. Rideg

Gáborról, a Művészet főszerkesztőjétől, dr. Bereczky Loránd művészettörténésztől, az MSZMP KB osztályvezető-helyettesétől, Tasnádi Attila kritikustól, a Népszava munkatársától, dr. Dömötör János művészettörténésztől, a Tornyai Múzeum igazgatójától, dr. Tóthpál Józseftől, a Művelődési Minisztérium főosztályvezető-helyettesétől. A programokat filmvetések, előadások, művész-találkozók, műteremtő-gyakorlatok egészítik ki.

Augusztus 15-én, pénteken a jubileumi tábor zárónapján Hódmezővásárhelyen, a Tornyai János Múzeumban három kiállítás is nyílik. Bemutatják alkotásait a tábor hallgatói, tárlaton jelentkeznek az elmúlt tizenöt év képzőművész tábor művészérett volt hallgatói. E kiállításokat Köpf Lászlóné, a KISZ KB titkára nyitja meg. A harmadik tárlaton — mely egy mártélyi helyrajzi szám, Tanya 48. nevet viseli — hat fiatal művész mutatkozik be, akik valamennyien az itteni táborok alkalmával ismerték és szerették meg az alföldi tájat, közösen vásárolták meg az említett mártélyi tanyát. Kiállításukat Borbély Gábor, a budapesti V. kerületi pártbizottság első titkára nyitja meg. A záróesemény emléklapokat adnak azoknak, akik legtöbbet tettek a tábor létrehozásában, az elmúlt tizenöt év munkájában.

Escamillo, Odesszából

Ivan Ponomarenko, a Carmen külföldi vendégművésze

Escamillo, alias Ivan Ponomarenko, a Carmen egyik próbájának eső adta kényeszerületében kezdte monológját:

— Először vagyok Szegeden, s talán mondanom sem kell, mennyire jóleső, kellemes feladat nemzetközi fesztiválon részt venni. Nagyon örülök, hogy megismerkedhettem itteni rendezőkkel, énekesekkel, színészekkel, karmesterekkel. Első benyomásaim igen jók: a város nagyon vendégszeretően fogadott. Sajnos, ismerkedésre kevés idő jutott eddig: csak ma ez már a harmadik próbánk. De már láttam a Tisza-partot, a Széchenyi tóret, szóval ev kicsit a Belvárost, Tiszta, csendes nyugodt...

— Testvérvárosa annak a szovjet városnak, ahonnan Ön érkezett...

— Igen, tudom. S azt is, hogy a közelmúltban szegedi művészfeladatok járt Odesszában, sajnos, akkor éppen nem voltam otthon, nem láthattam-hallhattam őket, nem találkozhattam velük. Most ezt is pótolom. Egyébként mindig van, ami engem személy szerint emlékeztet a két város egy-egy fejlődő kapcsolatára, a még kiaknázatlan lehetőségekre, egyáltalán: a barátság tényére. Ugyanis nap mint nap elmegyek a „testvérvég” mellett, amely Szeged és Odessa közösségét hirdeti; nem messze lakom tőle, s ami még az én városomat illeti: szeretnék meleg hangulatot — s hasonló időt hozni onnan a Dóm térére.

Próba előtt, még civilben

— A térről mi a véleménye?

— Igen szerencsés helyen van, mint építészeti együttes is tetszik. S ráadásul ilyen hatalmas nézőtér előtt nagyszerű dolog játszani! Különben azt hiszem, a nagy tér inkább segít, mint akadályozza a munkát: be kell ugyan tölteni hanggal, játékkal egyaránt, de én már előre örülök, hogy jó néhány ezer szempár előtt lehetek. Kellemes izgalommal tölt el, ha eszembe jut.

— Hogyan vélekedik a szerepéről?

— Igen szeretem Bizet Carmenjét, így szerepemhez is szívesen alkalmazkodom.

Hálás feladat Escamillót alakítani, bár külföldön most énekelem majd először, tehát nekem külön is premier lesz pénteken. Persze, így dupla buzgalommal készülök. A karakterről azt mondom, itt kimondottan hasznos a szabadtéri színpad, élni kell vele. Hiszen Escamillo maga is „szabad tere” él, mozog az operában. Az első este felmentem a nézőtérre az utolsó sorba. Azt hiszem, akkor életem át először igazán mélyen a szerepet, a feladatot, és tudatosodott bennem: a Dóm téren nekem csak maximumot szabad nyújtanom, egyszerűen minden erre kötelez.

— Sokfelé lépett fel eddig?

— Franciaországban, Svájcban, Hollandiában, Olasz- és Görögországban, az NDK-ban, Kanadában, az Egyesült Államokban S az eddigi tapasztalatok alapján elmondhatom a mostani szegedi kollektíváról, hogy kimondottan kellemes együtt készülni velük. Higyje el, van összehasonlítási alapom...

— Már csak néhány nap van hátra a premierig. Mit vár?

— Hadd válaszoljak egy régi orosz közmondással, amely, remélem, többet mond látszólagos tartalmánál: semmi mást nem kívánok, csak nagyon jó, napos időt...

S az első előjel; amint befejeztük a beszélgetést, elállt az eső.

Amerigo Tot

Újabb szobrai Pécsen

Amerigo Tot, a magyar származású világhírű szobrászművész újabb két alkotását adományozta a pécsi Janus Pannoniusz Múzeumnak. Az egyik az 1946-ban készült „Gráciák” című dombormű, a másik az 1947-ben megformált „Falusi üdvözlőlégy” című szobor. A Rómában élő művész korábban tizenegy nagy értékű szobrárt ajándékozta Pécsnek. A belőlük rendezett állandó kiállítással megvetették a hazai Amerigo Tot Múzeum alapjait.

A 72 éves mester jelenleg a pécsi Zsolnay Gyárban dolgozik: két művének másodpéldányát készíti el a gyár híres formázóanyagából, a tűzálló pirogránitból. Az egyik a világszerte ismert „Csurgói Madonna” című alkotás, a másik részlet a Gődöllői Agrártudományi Egyetem számára tervezett „A mag apoteozisa” című nagyméretű munkájából. A szobrok egy-egy pirgránit példányát ugyancsak elhelyezik a Janus Pannoniusz Múzeumban.